

SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Secția de Contencios Administrativ și Fiscal - Drept administrativ

1 Actul administrativ individual reprezintă:

- A. actul unilateral emis de o autoritate publică, în regim de putere publică, în vederea executării în concret a legii, care dă naștere, modifică sau stinge raporturi juridice și se adresează unui anumit destinatar sau unei pluralități de destinatari, determinați expres în conținutul său;
- B. actul unilateral emis de o autoritate publică, în scopul organizării executării legii, care dă naștere, modifică sau stinge raporturi juridice și se adresează unui anumit destinatar sau unei pluralități de destinatari, determinați expres în conținutul său;
- C. manifestarea unilaterală de voință a unei autorități publice, exprimată în regim de putere publică, în scopul executării în concret a legii, care dă naștere, modifică sau stinge raporturi juridice, cu un conținut abstract cu caracter obligatoriu pentru un număr nedeterminat de persoane.

2 Cererea reclamantului de acordare a despăgubirilor pentru întârzierea executării unei hotărâri judecătorești definitive prin care o autoritate publică a fost obligată să înlocuiască actul administrativ se soluționează de către instanță:

- A. prin hotărâre definitivă, data în camera de consiliu, cu citarea părților;
- B. prin hotărâre, dată în camera de consiliu, fără citarea părților, supusă recursului în termen de 5 zile de la pronunțare;
- C. prin hotărâre, data în camera de consiliu, cu citarea părților; supusă numai recursului în termen de 5 zile de la comunicare.

3 Contractele administrative pot fi:

- A. actele administrative asimilate emise de autoritățile publice care au ca obiect achizițiile publice, prestarea serviciilor publice, precum și valorificarea bunurilor care aparțin domeniului privat al statului sau al unităților administrativ-teritoriale;
- B. contractele încheiate de autoritățile publice pentru realizarea lucrărilor de interes public sau privat sau pentru punerea în valoare a bunurilor proprietate publică;
- C. contractele de achiziție publică încheiate de autoritățile publice sau alte categorii de contracte administrative prevăzute de legi speciale;

4 Poate reprezenta un act administrativ unilateral:

- A. exprimarea explicită, cu exces de putere, a voinței de a nu rezolva cererea unei persoane;
- B. manifestarea de voință a unei autorități publice în soluționarea unei cereri cu privire la un drept sau interes legitim legat de fazele ulterioare încheierii unui contract administrativ;
- C. manifestarea de voință a autorității publice, emitente a unui act administrativ, de soluționare nefavorabilă a plângerii prealabile formulate de o persoană vătămată de acest act.

5 Înainte de a se adresa instanței de contencios administrativ competente persoana care se consideră vătămată într-un drept al său sau un interes legitim:

- A. poate să solicite autorității publice emitente, în termen de 30 de zile de la data comunicării actului, revocarea în tot sau în parte a actului administrativ individual sau normativ;
- B. trebuie să solicite autorității publice emitente, în termen de 30 de zile de la data comunicării actului, anularea în tot sau în parte a actului administrativ individual sau normativ;
- C. trebuie să solicite autorității publice emitente, în termen de 30 de zile de la data comunicării actului, revocarea în tot sau în parte a actului administrativ individual;

6 Autoritatea publică emitentă a unui act administrativ nelegal poate să solicite instanței de contencios administrativ anularea acestuia:

- A. în termen de un an de la data emiterii, în situația în care actul nu mai poate fi revocat întrucât deși a intrat în circuitul civil, nu a produs efecte juridice;
- B. în termen de un an de la data emiterii, în situația în care actul nu mai poate fi revocat întrucât a intrat în circuitul civil și a produs efecte juridice;
- C. oricând, acțiunea fiind imprescriptibilă, în situația în care actul nu mai poate fi revocat întrucât a intrat în circuitul civil și a produs efecte juridice.

7 Suspendarea executării actului administrativ:

- A. are ca efect încetarea oricărei forme de executare, până la expirarea duratei suspendării;
- B. este consecința formulării procedurii prealabile, în situația în care se contestă legalitatea acestuia, în cazuri bine justificate și pentru prevenirea unei pagube iminente, fiind obligatorie pentru autoritatea administrativă emitentă;
- C. dispusă în condițiile art.14 din Legea nr.554/2004, se prelungește de drept până la soluționarea definitivă a acțiunii în anulare a acelui act administrativ, chiar dacă reclamantul nu a solicitat suspendarea executării în temeiul art.15 alin.1 din același act normativ.

8 Actul administrativ-jurisdicțional reprezintă:

- A. actul emis de o autoritate executivă în exercitarea atribuțiilor sale pentru rezolvarea unui conflict;
- B. actul juridic emis de o autoritate administrativă investită prin lege organică cu atribuții de jurisdicție administrativă specială, în soluționarea unui conflict privind un act administrativ emis de aceasta, după o procedură bazată pe contradictorialitate și cu asigurarea dreptului la apărare;
- C. actul juridic emis de o autoritate administrativă investită prin lege organică cu atribuții de jurisdicție administrativă specială, în soluționarea unui conflict privind un act administrativ, după o procedură bazată pe principiile contradictorialității, asigurării dreptului la apărare și independenței activității administrative-jurisdicționale.

9 Acțiunea în contencios administrativ având ca obiect anularea actelor administrative individuale:

- A. are un caracter imprescriptibil dacă se invocă un interes legitim public;
- B. are un caracter prescriptibil, termenul fiind de 1 an de la data expirării termenului legal de soluționare a cererii;
- C. are un caracter prescriptibil, termenul fiind de 6 luni, conform distincțiilor făcute de lege.

10 Are calitate procesuală pasivă în acțiunile care au ca obiect plata unor despăgubiri pentru prejudiciul cauzat, în situația refuzului autorității publice de a rezolva o cerere referitoare la un drept subiectiv sau la un interes legitim:

- A. funcționarul public care se face vinovat de acest refuz;
- B. persoana care se face vinovată de acest refuz, putând fi obligată în solidar cu autoritatea publică din care face parte;
- C. autoritatea administrativă ierarhic superioară.

11 Autonomia locală în comune și orașe se realizează prin:

- A. consiliile locale și consiliile județene;
- B. consiliile locale, consiliile județene, prefect, serviciile publice;
- C. primarii aleși și consiliile locale alese.

12 În cazul sesizării instanței de contencios administrativ cu acțiune în anularea unui act

- A. aceasta are competența de a se pronunța și asupra legalității actelor sau operațiunilor administrative care au stat la baza emiterii actului supus judecării;
- B. nu se poate pronunța și asupra legalității actelor sau operațiunilor administrative care au stat la baza emiterii actului supus judecării pentru că sunt prealabile actului și nu produc efecte juridice proprii;
- C. aceasta are competența de a se pronunța și asupra legalității actelor sau operațiunilor administrative care au stat la baza emiterii actului supus judecării numai în ipoteza în care au fost solicitate prin acțiune și daune materiale.

13 Soluția pe care o poate pronunța Secția de contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel București în soluționarea contestației formulate de persoana care a formulat sesizarea împotriva Rezoluției inspectorului-șef prin care a fost respinsă plângerea împotriva rezoluției de clasare este:

- A. respingerea ca neîntemeiată a contestației, hotărârea putând fi atacată cu recurs la Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția de contencios administrativ și fiscal, în termen de 15 zile de la pronunțare;
- B. admiterea contestației și desființarea rezoluției inspectorului-șef și a rezoluției de clasare și trimiterea dosarului pentru completarea verificărilor, hotărârea putând fi atacată cu recurs la Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția de contencios administrativ și fiscal, în termen de 15 zile de la comunicare.
- C. respingerea contestației prin hotărâre definitivă în toate cazurile.

14 Funcția de primar și viceprimar, primar general și viceprimar al municipiului București, președinte și vicepreședinte al consiliului județean este incompatibilă cu:

- A. deținerea funcției de președinte sau de secretar al adunărilor generale ale acționarilor sau asociațiilor la o societate comercială;
- B. exercitarea calității de comerciant persoană fizică;
- C. exercitarea funcției de cadru didactic sau a funcțiilor în cadrul unor asociații, fundații sau alte organizații neguvernamentale.

15 Reprezintă exces de putere:

- A. exercitarea de către autoritățile publice a dreptului de apreciere prin încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale cetățenilor, care sunt prevăzute în Constituție, lege sau de alt act normativ;
- B. depășirea limitelor marjei de apreciere de care beneficiază autoritățile publice locale, prin încălcarea competenței în emiterea actelor administrative emise în organizarea executării legii;
- C. exercitarea puterii discreționare de către autoritățile publice.

Timp de lucru: 3 ore

 Secția de Contencios Administrativ și Fiscal - Drept financiar și fiscal**16 Sunt considerate venituri neimpozabile următoarele categorii de venituri :**

- A. despăgubirile în bani sau în natură primite de către o persoană fizică ca urmare a unui prejudiciu material suferit de aceasta, inclusiv despăgubirile reprezentând daunele morale;
- B. venituri din premii și din jocuri de noroc;
- C. venituri din cedarea folosinței bunurilor.

17 Ce categorii de venituri sunt asimilate salariilor în vederea impunerii?

- A. ajutoarele de înmormântare, ajutoarele pentru boli grave și incurabile;
- B. sumele primite de reprezentanții în adunarea generală a acționarilor și în consiliul de administrație societăților;
- C. cazarea și contravaloarea chiriei pentru locuințele puse la dispoziția oficialităților publice, a angajaților consulari și diplomatici care lucrează în afara țării.

18 Impozitul pe dividende:

- A. se stabilește prin aplicarea unei cote de impozit de 5% asupra dividendului brut plătit unei persoane juridice române, se declară și se plătește la bugetul de stat, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care se plătește dividendul;
- B. se stabilește prin aplicarea unei cote de impozit de 16% asupra dividendului brut plătit unei persoane juridice române, se declară și se plătește la bugetul de stat, până la data de 25 ianuarie a anului următor, respectiv până la data de 25 a primei luni a anului fiscal modificat, următor anului în care s-au aprobat situațiile financiare anuale;
- C. se stabilește prin aplicarea unei cote de impozit de 5% asupra dividendului brut plătit fondurilor de pensii facultative, se declară și se plătește la bugetul de stat, până la data de 25 ianuarie a anului următor, respectiv până la data de 25 a primei luni a anului fiscal modificat, următor anului în care s-au aprobat situațiile financiare anuale.

19 Exercițarea dreptului de apreciere a organului fiscal se face:

- A. în limitele atribuțiilor și competențelor ce îi revin, apreciere în limitele rezonabilității și echității, asigurând o proporție justă între scopul urmărit și mijloacele utilizate pentru atingerea acestuia;
- B. prin aplicarea unitară a prevederilor legislației fiscale pe teritoriul României, urmărind stabilirea corectă a creanțelor fiscale și înștiințarea contribuabilului/plătitorului asupra drepturilor și obligațiilor prevăzute de lege ce îi revin acestuia în desfășurarea procedurii;
- C. prin examinarea stării de fapt în mod obiectiv și în limitele stabilite de lege, precum și prin îndrumarea contribuabilului/plătitorului în aplicarea prevederilor legislației fiscale, în îndeplinirea obligațiilor și exercitarea drepturilor sale, ca urmare a solicitării contribuabilului/plătitorului sau din oficiu, după caz.

20 Contestația formulată împotriva actelor administrativ fiscale:

- A. este o cale administrativă de atac și nu înlătură dreptul la acțiune al celui care se consideră lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia;
- B. este o cale administrativă de atac și nu înlătură dreptul la acțiune al celui care se consideră lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal;
- C. este o cale administrativ-jurisdicțională facultativă și gratuită.

21 Următoarele informații nu trebuie cuprinse în mod obligatoriu în factură, pentru a fi considerată document justificativ în vederea deducerii TVA:

- A. data emiterii facturii;
- B. denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare al persoanei impozabile care emite factura;
- C. semnătura și ștampila aplicate pe factură;

22 Suspendarea soluționării contestației pe cale administrativă:

- A. se dispune, prin decizie motivată, de către organul competent, la cerere, ori de câte ori există motive întemeiate, până la încetarea motivelor care a determinat suspendarea;
- B. se poate dispune prin decizie motivată, de către organul competent, când soluționarea cauzei depinde, în tot sau în parte, de existența ori inexistența unui drept care face obiectul unei alte judecăți;
- C. se dispune la cererea organelor de urmărire penală, când se constată existența indiciilor săvârșirii unei infracțiuni în legătură cu mijloacele de probă privind stabilirea bazei de impozitare.

23 Constatând instituirea prin lege a unei ordini de prioritate pentru realizarea modalității de comunicare a actelor administrative fiscale, Curtea Constituțională a apreciat:

- A. comunicarea prin publicitate concomitent cu comunicarea actului cu scrisoare recomandată, în situația imposibilității comunicării prin ridicare sau remitere sub semnătură, nu aduce atingere dreptului de acces liber la justiție;
- B. comunicarea prin publicitate aleasă de organul fiscal, fără parcurgerea celorlalte modalități de comunicare, nu încalcă dispozițiile art.21 și 24 din Constituția României;
- C. comunicarea actului administrativ fiscal prin publicitate, cu înlăturarea nejustificată a ordinii de realizare a modalităților de comunicare, aduce atingere dreptului de acces liber la justiție.

24 Data de la care se datorează impozitul pe teren atunci când acesta este dobândit de o persoană în cursul unui an este:

- A. data de 1 ianuarie a anului următor dobândirii;
- B. data încheierii actului de dobândire a terenului;
- C. data de întâi a lunii următoare datei dobândirii.

25 Sesizată în condițiile art.519 din Codul de procedură civilă, în ceea ce privește interpretarea art. 120 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 39/2010, aprobată prin Legea nr. 46/2011, Înalta Curte de Casație și Justiție-Completul pentru dezlagarea unor chestiuni de drept:

- A. a admis sesizarea și a stabilit că dobânzile nu au caracterul unor sancțiuni fiscale, în privința cărora nu se poate aplica principiul proporționalității, astfel cum Curtea de Justiție a Uniunii Europene a reținut în hotărârea din 9 iulie 2015, pronunțată în cauza C-183/14 Salomie și Oltean;
- B. a admis sesizarea și a decis că dobânzile nu au caracterul unor sancțiuni fiscale, al căror cuantum se stabilește cu aplicarea principiului proporționalității, astfel cum Curtea de Justiție a Uniunii Europene a reținut în hotărârea din 9 iulie 2015, pronunțată în cauza C-183/14 Salomie și Oltean;
- C. a admis sesizarea și a decis că dobânzile au caracterul unor sancțiuni fiscale, al căror cuantum se stabilește cu aplicarea principiului proporționalității, astfel cum Curtea de Justiție a Uniunii Europene a reținut în hotărârea din 9 iulie 2015, pronunțată în cauza C-183/14 Salomie și Oltean;

Secția de Contencios Administrativ și Fiscal - Drept procesual civil

26 Excepția de necompetență poate fi invocată:

- A. de către părți ori de către judecător în orice stare a pricinii, dacă aceasta vizează necompetența materială a instanței;
- B. de către părți ori de către instanță până la închiderea dezbaterilor în fond, dacă aceasta vizează necompetența generală a instanțelor judecătorești;
- C. de către părți sau de către judecător până la primul termen la care părțile sunt legal citate în fața primei instanțe și pot pune concluzii, dacă aceasta vizează necompetența materială sau teritorială exclusivă.

27 În materia coparticipării procesuale:

- A. actul de procedură întrerupător de perimare al unuia dintre coparticipanți folosește și celorlalți;
- B. se aplică, în toate cazurile, principiul independenței procesuale;
- C. regula o constituie coparticiparea obligatorie.

28 Principiul contradictorialității:

- A. presupune ca părțile să își facă cunoscute reciproc și în timp util, direct sau prin intermediul instanței, după caz, motivele de fapt și de drept pe care își întemeiază pretențiile și apărările, precum și mijloacele de probă de care înțeleg să se folosească;
- B. se aplică numai părților, nu și în cazul în care instanța invocă din oficiu excepții;
- C. este înlăturat, în totalitate, în cazul luării unor măsuri urgente cu caracter vremelnic, cum ar fi suspendarea executării unui act administrativ.

29 Renunțarea la judecata cauzei:

- A. este constatată printr-o hotărâre care este supusă întotdeauna recursului;
- B. nu afectează cererile incidentale sau care au caracter de sine stătător;
- C. poate avea loc fără acordul expres sau tacit al părâtului, oricând în cursul procesului.

30 După admiterea în principiu a unei cereri de intervenție principală, intervenientul are următoarele drepturi:

- A. de a formula o cerere de chemare în judecată a altor persoane;
- B. de a i se comunica de către părțile inițiale din proces copii de pe cererea de chemare în judecată, întâmpinarea formulată de părât și înscrisurile depuse de părți până la data admiterii în principiu a cererii de intervenție;
- C. de a formula cerere de arătare a titularului dreptului.

31 În caz de nulitate a unui act de procedură:

- A. nu este permisă înlăturarea vătămării fără anularea actului;
- B. actul de procedură va fi anulat chiar dacă până la momentul pronunțării asupra excepției de nulitate a dispărut cauza acesteia;
- C. partea prezentă trebuie să invoce excepția de nulitate pentru neregularitățile săvârșite în timpul judecării la termenul la care s-au săvârșit, în cazul în care norma încălcată ocrotește un interes privat.

32 În ceea ce privește dreptul la apărare:

- A. acesta este garantat, în mod expres, atât de Constituție cât și de Codul de procedură civilă;
- B. în recurs, cererile și concluziile părților nu pot fi formulate și susținute decât prin avocat sau, după caz, consilier juridic, cu excepția situației în care partea sau mandatarul acesteia soț ori rudă până la gradul al patrulea inclusiv este licențiată în drept;
- C. atunci când partea este reprezentată, instanța nu poate dispune înfățișarea personală a acesteia.

33 Constituie un caz de suspendare facultativă a judecării:

- A. suspendarea dispusă de instanță până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept;
- B. suspendarea dispusă de instanța investită cu soluționarea cererii de strămutare a judecării dosarului a cărui strămutare se solicită;
- C. suspendarea judecării cererii de chemare în garanție până la soluționarea cererii principale, în cazul în care cererea de chemare în garanție a fost disjunsă de cererea principală.

34 Perimarea cererii de chemare în judecată:

- A. poate fi invocată din oficiu sau la cererea părții interesate în orice stare a pricinii;
- B. nu intervine cât timp durează suspendarea judecării prin decesul unei dintre părți până la introducerea în cauză a moștenitorilor;
- C. operează chiar dacă, după împlinirea termenului, reclamantul formulează cerere de renunțare la judecata cererii de chemare în judecată și există acordul părții adverse.

35 Cererea de recuzare a magistratului asistent:

- A. se poate face cu arătarea probelor de care partea înțelege să se folosească;
- B. este inadmisibilă în ipoteza în care este reiterată împotriva aceluiași magistrat asistent pentru existența cazului de incompatibilitate prevăzut de art. 42 alin. 1) pct. 13 Cod procedură civilă, indiferent dacă elementele care nasc îndoieli cu privire la imparțialitatea sa sunt diferite;
- C. se judecă de un alt complet al instanței cu participarea magistratului asistent recuzat, în ipoteza în care se invocă alte motive decât cele prevăzute de art. 41 și art. 42 Cod procedură civilă.

36 În cazul în care cererea de recurs nu este motivată:

- A. instanța va judeca recursul având în vedere susținerile și dovezile de la instanța de fond;
- B. aceasta poate fi motivată până la primul termen în instanța de recurs la care recurentul este legal citat;
- C. recursul este nul dacă nu a fost motivat în termenul legal și nu pot fi ridicate de către instanță excepții de ordine publică.

37 Cererea de revizuire prin care se invocă motivul care are în vedere ipoteza în care instanța a pronunțat o hotărâre definitivă în baza unui text de lege cu privire la care a fost admisă excepția de neconstituționalitate invocată în acea cauză, poate avea ca obiect:

- A. numai o hotărâre care nu evocă fondul;
- B. o hotărâre pronunțată asupra fondului care evocă sau care nu evocă fondul;
- C. numai o hotărâre pronunțată asupra fondului sau care evocă fondul.

38 Nu va fi citată în tot cursul judecării recursului, fiind prezumată a cunoaște termenele ulterioare:

- A. partea care a fost prezentă la un termen de judecată prin reprezentant convențional neîmputernicit cu dreptul de a cunoaște termenul;
- B. atunci când se dispune repunerea cauzei pe rol urmare a împrejurării că în timpul deliberării instanța găsește că sunt necesare noi lămuriri;
- C. atunci când se admite cererea de preschimbare a termenului la solicitarea uneia dintre părți.

39 Dacă instanța de la care se cere strămutarea pe motiv de bănuială legitimă este o judecătorie aflată în circumscripția curții de apel în cadrul căreia una dintre părți are calitatea de judecător, în jurisprudența Curții Constituționale, cu referire la competența de soluționare a cererii de strămutare, s-a statuat:

- A. competența revine, în toate cazurile, curții de apel în circumscripția căreia se află judecătoria;
- B. competența revine curții de apel, dar nu și atunci când motivul de bănuială legitimă se raportează la calitatea de judecător la curtea de apel în a cărei circumscripție se află instanța unde urmează să se judece cauza;
- C. competența revine tribunalului în circumscripția căreia se află judecătoria.

40 Modul de stabilire a taxei judiciare de timbru:

- A. poate fi criticat doar pe calea procedurii prevăzută de legislația taxelor de timbru, respectiv prin formularea unei cereri de reexaminare;
- B. poate fi criticat prin formularea unei cereri de reexaminare în condițiile prevăzute de legislația taxelor judiciare de timbru sau în cadrul căii de atac de drept comun, în funcție de opțiunea reclamantului;
- C. poate fi criticat în cadrul căii de atac de drept comun, doar dacă reclamantul nu a utilizat calea de atac specială prevăzută de legislația taxelor judiciare de timbru.

Secția de Contencios Administrativ și Fiscal - Jurisp CEDO

41 În jurisprudența CEDO s-a stabilit că hotărârile referitoare la expulzarea străinilor:

- A. reprezintă o contestație asupra drepturilor sau obligațiilor cu caracter civil;
- B. nu au legătură cu temeinicia unei acuzații în materie penală, în sensul art. 6 & 1 din Convenție;
- C. sunt exceptate controlului unui organ independent și imparțial, abilitat să statueze asupra legalității măsurii.

42 Cu privire la caracterul rezonabil al duratei unei proceduri, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat:

- A. că acesta se apreciază exclusiv prin raportare la comportamentul reclamantului și miza procesului;
- B. că este suficientă în sine complexitatea cauzei pentru a justifica această durată;
- C. încălcarea art. 6 & 1 din Convenție, în situația în care o cauză a rămas nesoluționată vreme de mai mulți ani din cauza lipsei de diligență a experților.

43 În jurisprudența constantă a CEDO, deciziile cu privire la drepturi și obligații cu caracter civil, luate de autorități administrative care nu îndeplinesc exigențele unei instanțe:

- A. trebuie să poată fi supuse controlului ulterior al unui organ judecătoresc cu depline competente;
- B. nu pot pune problema încălcării dreptului de acces la justiție dacă au fost atacate în instanță și s-a constatat imposibilitatea de a le fi verificată legalitatea pe motivul modificării, pe durata procedurii, a legislației în materia competenței instanțelor;
- C. nu trebuie supuse controlului ulterior al unui organ judecătoresc cu depline competente dacă, prin aceasta, se eficientizează sistemul, anulându-se procedurile speciale și niciuna dintre părți nu este favorizată în detrimentul celeilalte.

44 Dreptul la liberă circulație astfel cum este recunoscut în paragrafele 1 și 2 ale art. 2 din Protocolul 4 la CEDO, potrivit jurisprudenței Curții Europene:

- A. este garantat oricărei persoane, de a circula în cadrul teritoriului unde se află, precum și de a-l părăsi;
- B. nu implică dreptul persoanei de a merge într-o țară, la alegere, în care aceasta ar putea primi autorizația de a intra;
- C. conferă, unei anumite categorii de străini, un drept absolut, de a nu fi expulzați.

45 Noțiunea de „bunuri”, din art. 1 din Protocolul 1 la CEDO, potrivit jurisprudenței Curții Europene:

- A. nu are sferă de aplicare autonomă ;
- B. se limitează la proprietatea unor bunuri corporale ;
- C. poate include anumite alte drepturi și interese care constituie active.

Sectia de Contencios Administrativ și Fiscal - Jurisp CJUE

46 Potrivit jurisprudenței CJUE, atunci când un stat membru a încasat taxe cu încălcarea normelor dreptului Uniunii, acesta trebuie interpretat în sensul că:

- A. justițiabilii au dreptul la restituirea nu numai a taxei percepute fără temei, ci și a sumelor plătite acestui stat sau reținute de acesta în legătură directă cu taxa respectivă, fără ca acestea să cuprindă și pierderile reprezentate de indisponibilizarea sumelor ca urmare a exigibilității premature a taxei;
- B. se opune unui regim național care limitează dobânzile acordate cu ocazia restituirii unei taxe percepute cu încălcarea dreptului Uniunii la cele care curg începând din ziua care urmează datei formulării cererii de restituire a acestei taxe;
- C. revine exclusiv ordinii juridice interne atribuția de a prevedea condițiile în care se impune acordarea unor dobânzi, în special rata și modul de calcul al acestora, cu respectarea principiului efectivității, nu și al echivalenței.

47 Conform jurisprudenței CJUE, articolul 143c din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 al Consiliului din 29 septembrie 2003 de stabilire a normelor comune pentru schemele de sprijin direct în cadrul politicii agricole comune și de stabilire a anumitor scheme de sprijin pentru agricultori și articolul 132 din Regulamentul nr. 73/2009 trebuie interpretate în sensul că:

- A. se opun unei reglementări naționale care exclude de la beneficiul ajutorului național complementar producătorii care, la data depunerii cererii lor de ajutor, au datorii restante la bugetul de stat și/sau la bugetul local, în măsura în care nicio condiție privind inexistența unor astfel de datorii nu a făcut obiectul unei autorizări prealabile a Comisiei Europene;
- B. puterea de apreciere de care dispun statele membre nu este limitată, nivelul până la care se putea acorda ajutorul național complementar, precum și rata acestui ajutor și eventualele condiții de acordare a acestuia netrebuind să facă obiectul unei autorizări prealabile a Comisiei;
- C. nu se opun, în ceea ce privește acordarea unui ajutor național complementar, impunerii unei condiții care nu a fost autorizată de Comisie.

48 Potrivit jurisprudenței CJUE, art.167, art. 168, art. 178 litera (a) și art. 179 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, precum și principiile neutralității TVA și proporționalității, trebuie interpretate în sensul că:

- A. o persoană impozabilă care nu este în măsură să furnizeze proba cuantumului TVA ului pe care l-a achitat în amonte prin prezentarea unor facturi sau a oricăror alte documente nu poate beneficia de un drept de deducere a TVA ului exclusiv pe baza unei estimări rezultate dintr-o expertiză dispusă de o instanță națională;
- B. dreptul de deducere a TVA ului constituie un principiu fundamental al sistemului comun de TVA, care, în principiu, poate fi limitat și se exercită succesiv, pentru totalitatea taxelor aplicate operațiunilor efectuate în amonte de persoana impozabilă;
- C. administrația fiscală poate refuza dreptul de deducere a TVA ului pentru simplul motiv că o factură nu îndeplinește condițiile impuse la articolul 226 punctele 6 și 7 din Directiva TVA, chiar și în cazul în care dispune de toate informațiile pentru a verifica îndeplinirea condițiilor de fond referitoare la acest drept.

49 În cadrul unei operațiuni supuse regimului de taxare inversă, Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată și principiul neutralității fiscale, în jurisprudența CJUE:

- A. impun ca deducerea TVA ului aferent intrărilor trebuie să fie acordată dacă cerințele de fond și formă sunt integral îndeplinite;
- B. se opun unei practici administrative a organelor fiscale naționale care constă în revocarea, într-un termen de decădere, a unei decizii prin care acestea au recunoscut persoanei impozabile un drept de deducere a taxei pe valoarea adăugată, solicitându-i, în urma unei noi inspecții, această taxă și majorări de întârziere;
- C. nu se opun lipsirii beneficiarului unor servicii de dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată pe care a plătit-o în mod nejustificat prestatorului de servicii pe baza unei facturi întocmite în mod eronat, nici chiar în cazul în care îndreptarea respectivei erori nu este posibilă din cauza falimentului prestatorului.

Timp de lucru: 3 ore

Pagina 9 of 10

50 Radierea unei cauze din Registrul Curții de Justiție a Uniunii Europene se dispune:

- A. în cazul unei cereri de decizie preliminară care nu conține o expunere sumară a obiectului litigiului principal precum și a faptelor pertinente, astfel cum au fost constatate de instanța de trimitere, sau cel puțin o expunere a circumstanțelor factuale pe care se întemeiază întrebările ori atunci când o situație juridică nu intră în domeniul de aplicare al dreptului Uniunii;
- B. în cazul unei cereri de decizie preliminară nemenținută de către instanța de trimitere;
- C. în cazul în care răspunsul la o întrebare formulată cu titlu preliminar poate fi în mod clar dedus din jurisprudență sau atunci când nu lasă loc niciunei îndoieli rezonabile, la propunerea judecătorului raportor și după ascultarea avocatului general.

